

samværgemål efter de nye regler. Dette indebærer bl.a., at de, der er under lavværgemål, fremover ikke vil være frataget den retlige handleevne, og at tinglysning af lavværgemål kan slettes af personbogen og tingbogen. Også for de hidtidige lavværgemål gælder, at det efter de nye regler vil kunne vise sig hensigtsmæssigt at begrænse værgemålet til at angå bestemte aktiver eller anliggender.

Der henvises i øvrigt om bestemmelsen til betænkningen side 363 f, idet opmærksomheden henledes på, at reglen i udvalgets lovudkast findes som § 53.

Til § 56

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger ovenfor afsnit 12.2.3. og af bestemmelsen i § 53 om ændringer i myndighedsloven, foreslås den gældende bestemmelse i myndighedslovens § 62 om testamentsværger ophævet, idet denne ordning stort set ikke længere anvendes i praksis. Det er derfor nødvendigt at tage stilling til, hvorledes sådanne værgemål, der allerede er iværksat, skal behandles efter ikrafttræden af en ny værgemålslov.

Som det fremgår, foreslås allerede iværksatte testamentsværgemål behandlet efter den hidtidige lovgivnings regler herom, hvilket bl.a. som følge af henvisningerne i myndighedslovens § 62 indebærer, at bestemmelserne i myndighedslovens § 32, § 33, stk. 1 og 4, § 50, § 51 og § 53, der ophæves, jf. lovforslagets § 51, fortsat gælder i det begrænsede omfang, der findes testamentsværgemål.

Denne overgangsregel finder anvendelse for testamentsværgemål, der er iværksat inden lovens ikrafttræden, dvs. i de tilfælde, hvor boet er afsluttet og arven udloddet til arvingen ved testamentsværgen. Bestemmelser i et testamente om testamentsværgemål, der endnu ikke har medført, at testamentsværgen er trådt i funktion, anses i stedet som en tilkendegivelse om, hvem testator ønsker beskikket som væрге, hvis væргеbeskikkelse bliver aktuel. Denne tilkendegivelse kan indgå i statsamtets overvejelser, uden at der fastsættes udtrykkelige regler herom.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 301 f, idet bemærkes, at reglen i lovudkastet i betænkningen er angivet som § 54.

Til § 57

Bestemmelsen, som svarer til § 56 i lovudkastet i betænkningen, giver mulighed for at sætte værgemålsloven i kraft på Færøerne og Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

For Grønland gælder i dag myndighedsloven i næsten samme affattelse som i det sydlige Danmark, jf. anordning nr. 306 af 14. maj 1993 om ikrafttræden for Grønland af myndighedsloven, idet loven dog i et vist omfang rummer afvigelser på grund af de særlige grønlandske forhold.

På Færøerne gælder myndighedsloven fra 1922 som ændret i 1926 umiddelbart. Siden er en række ændringer af loven ved kongelige anordninger sat i kraft for Færøerne.